

gen. — Hvad der dog i Særdeleshed har bevæget mig til at begjære Ordet, er Forslaget under Nr. 66. Det er vel blevet udtalt af den ærede Ordfører, at der tidligere er blevet ført Forhandling herom, men jeg tror dog virkelig at turde sige, at denne Forhandling har haft en mere overfladiff Karakter. Der har ikke her for Thinget forettaget nogen afgjørende Betænkning eller Veiledning fra Udvalget angaaende denne Sag, og nu skulle vi pludselig gaa ind paa et saadant aldeles nyt Institut, som medfører en betydelig aarlig Afgift, uden at Udvalget har haft Leilighed til igjennem en skriftlig Betænkning at sætte Thinget paa et saadant Standpunkt, at det virkelig kan fælde en begrundet Dom derom; thi med al Afgjælse for de Ytringer, der ere fremkomne fra Ordføreren og Ministeren, forekommer det mig dog at være vel meget forlangt, at Thingets Medlemmer skulde kunne fælde en velbegrundet Dom om Hensigtsmæssigheden eller Iffe-Hensigtsmæssigheden af et saadant Institut i dette Døeblik. Vi høre nu oveniøbet tale om, at der er andre meteorologiske Observationer, som foretages her i Landet, og at det derfor var hensigtsmæssigt, at de alle bleve underordnede under saa at sige eet Hoved, hvad jeg vilde finde at være aldeles i sin Orden. Jeg vil derfor tillade mig at tilraade Thinget ikke her ved 3die Behandling at gaa ind paa denne saa sent fremkomne og saa utilstrækkelig for Medlemmerne oplyste Bevilling. Alle disse Smaaomstændigheder, der ere fremsatte, hvorved det skulde se ud, som om det var mindre byrdefuldt for Statskassen, regner jeg for aldeles Intet, thi Søfortarkivets Kapital betyder ikke Andet end Statskassens Kapital; det er ikke Andet end en af disse smaa aparte Weser, som vi have saa mange af til at gjemme Statens Midler i, det er ikke nogen Andens Eiendom end Statens, og det er altsaa lige saa godt en Byrde for Statskassen som enhver anden Afgift, der er Gjenstand for Bevilling. Jeg finder ogsaa, at der fra Thingets Side maatte være en særlig Grund til

at negte denne Bevilling, idet man dog virkelig burde bevæge Ministrene til at fremkomme med deres Andragender om betydelige Udgifter, i Særdeleshed til nye Institutioner, paa saa tidligt et Stadium, at Thinget kunde have en Veiledning ved sin Afstemning i Udvalgets Beænkning. Naar man veed, hvor vanskeligt det er for Thingets øvrige Medlemmer at komme ind i samtlige de Omstændigheder, der ere forbundne med Begjæringerne om de forskjellige Bevillinger, tror jeg, at man vil give mig Ret i, at man i det Mindste maa fordre, at Alt meddeles saa tidligt, som er egentlig forretningsmæssigt efter Forretningsordenen. Det er egentlig ikke i sin Orden, at saadanne vigtigere Spørgsmaal ikke blive Gjenstand for den dobbelte Behandling, der haves gjennem en 1ste og 2den Behandling. Jeg har, som sagt, ikke villet undlade at udtale dette. Paa Ord, hvorvel jeg har set, at Afstemningerne denne Gang have i det Grad været gunstige for Ministeren (Munterhed). Ja, de Herrer mente maatte, at fordi Ministeren ikke saar Alt, hvad han begjærer, have Afstemningerne ikke været gunstige for ham; men det forekommer mig dog, at Ministeren fik adskillige og det ikke lidet vigtige Bevillinger, som han forlangte i sin Egenskab som Krigsminister. Det er naturligvis kun for at opfylde en Pligt, at jeg udtaler dette; jeg har dog ikke noget videre. Haab om, at det vil gjøre noget Indtryk.

Mein: Der er vistnok forskjellige Omstændigheder, som kunde indeholde Opfordring til at fatte sig saa kort som mulig og til at holde sig tilbage fra Diskussionen, naar man ikke maatte have sær Opfordring til at deltage i den. Der er imidlertid et Forslag, det, som blev berørt af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), som jeg søler mig opfordret til at ledsage med nogle Bemærkninger, det Forslag nemlig, som fremtræder paa Endringsforslagslisten under Nr. 66 og de to efterfølgende Nummere; og som gaar ud